

Převodní ceny: jejich vymezení a definice z hlediska ústavního práva

Abstrakt

Práce pojednává o problematice vymezení převodních cen v daňovém právu hmotném, kterou v obecné rovině dává do souvislosti s ústavně-právními požadavky plynoucí z teorie práva a normotvorby. Jsou tedy vymezeny základní východiska úpravy stanovení převodní ceny v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů a modelové smlouvě OECD o zamezení dvojího zdanění jako primárních pramenů práva, legislativního vymezení této oblasti v tuzemském a mezinárodním právu daňovém. Tyto jsou dále rozpracovány do detailní roviny metodiky stanovení převodní ceny, jenž plynou z Pokynu Generálního finančního ředitelství D – 34 a Směrnice OECD o převodních cenách, a rovněž podrobeny kritickému zkoumání z hlediska jejich právní závaznosti, postavení v právním řádu, ale také z pohledu maximy právního státu ve smyslu srozumitelnosti práva a jeho předvídatelnosti. Na základě předložené argumentace je dovozeno, že ani jeden z uvedených dokumentů vymezující postup jakým má být převodní cena určena není *a limine* závazný pramen práva a bude vždy představovat toliko nezávazný návod či vodítko k jejímu určení (v případě Směrnice OECD o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy) či interní normativní akt (v případě Pokynu Generálního finančního ředitelství D – 34). Rovněž je dovozeno, že stávající řešení, kdy aplikace postupů pro stanovení převodní ceny je považována za oblast správního uvážení, je zřejmě chybně dotvořený právní rámec Nejvyšším správním soudem, jelikož se *in natura* jedná o otázku skutkovou, jejíž posouzení by mělo při soudním řízení náležet ustanovenému znalci. Toto pojetí poté staví Nejvyšší správní soud do pozice, kdy se musí zabývat značným detailem skutkových zjištění, snažit se právně vykládat dokumenty, jenž nejsou prameny práva, a navíc obsahuje velkou míru technických detailů a aplikaci statistických metod, což lze považovat za nevhodné. Uvedená analýza recentní jurisprudence poté přesně uvedené dokazuje, že mnohdy je pro Nejvyšší správní soud problematické a obtížné pojmout celou materii převodních cen a dohlédnout veškerých detailů, což může vést k rozhodnutím meritorně nesprávným či *a limine* ústavně-nekonformním.

Klíčová slova: převodní ceny, ústava, aspekty